

متن پرسش

سوال نگارنده این است: اگر من فردید را نمی شناختم و برخی از توضیحات وی در باب اشعار حافظ را نمی دانستم از این شرح شما در مورد این بیت (و همینطور سایر ابیات این غزل) چنین نتیجه نمی گرفتم که شما براین باورید که حافظ از آدم علیه السلام و آن دل بی حفاظ و بی جدار و بی غیرتش ناراحت بوده که «مسکن مالوف» و بهشت را رها کرده و خودش و ما را گرفتار دنیا (کثرات عالم وجود) کرده و حتی یاد آن مسکن مالوف یعنی بهشت را هم نمی کند ولی ما باید امیدوار باشیم در آینده ای که در پیش است به آن بهشت بازگردیم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر می آید با دقتی که جناب علامه طباطبایی در رابطه با آیات مربوط به بهشت برزخی دارند می توان متوجه نکاتی شد که جناب فردید نیز متوجه آن شده است. موفق باشید